

OLAYLAR GÜN IŞIĞINDA

Türk Vatandaşlığı ve Eşitlik

Prof. Dr.MAHMUT İHSAN ÖZGEN
(Demokrat Halk Partisi Genel Başkanı)

Türkler, tarihte çok büyük devletler ve İmparatorluklar kurmuş ve devletine bağlıdığı ülkelerde "adalete" büyük önem vermiştir. Hiçbir ülkenin, milletin ve azınlığın diline, dinine ve kültürüne müdahale etmeden, onların "insanca" yaşamalarına, "dil ve din hürriyetlerini" serbestçe uygulamalarına iyi bir "ortam" hazırlamıştır.

Türk Devletleri dünya'ya "adalet" dağıtmanın en güzel ve "kalıcı" örneklerini vermişlerdir. Bütün bunlardan bir Türk olarak "gurur" duymamak ve övünmemek, kendimize pay çıkarmamak mümkün değildir. İnsan hakları kavramının Batı'da henüz tam olarak belirlenmediği bir devrede, 623 yıllık Osmanlı İmparatorluğu, kendine bağlı olan "vilâyet" statüsündeki bugünün ülkelerinde; dil, din ve kültür özgürlüğünü tanıyarak, onları himaye etmiş, kendi "içinde eritme politikası" yapmamıştır. Hiçbir ülkeyi "Türkleştirmek/islâmlaştırmak" gibi "küçüklük hareketine" başvurmamıştır.

Günümüzde Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Türk vatandaşlarına karşı işlenen cinayetlerle sürdürülen, PKK ve örgütlü bölücü hareketler ve onların korumacılığını üstlenerek "silâh ve parasal" destekte bulunan "dış güçlerin" özellikle ABD ve belirli Avrupa ülkelerinin birlikte çalışmaları, Türkiye üstünde önemli ölçüde siyasi emeller olduğunu açıkça göstermiştir. 1981'de Tercüman Gazetesi'nde 12 gün tam sayfa yayınladığım belgesel yazı dizisi "Ermeni Terörü ve Arkasında Gizlenen Güç", 1989 yılında yazdığım "Türkiye'de Şiddet Hareketleri Kaynakları ve Hedefleri" kitabım ile 1998'de yazdığım "Devlet Adamlığı ve Devlet Yönetiminde Esaslar" adlı eserlerimde belgelere dayanarak belirttiğim önemli konular, günümüzde kanıtlanmıştır.

**

Yüzyıllarca sömürgecilik yaparak, değişik ırk ve dindeki halkları "ezen" onların gelişmelerini, kültürlerini engelleyen, "sömürgeciliği" meslek edinen ve halen "BÖL, PARÇALA, YÖNET" yöntemiyle Ortadoğu'yu ve dünya'yı kana bulayan, "İNSANLIĞA GÖZYAŞI" döktüren emperyalist ülkeler, Türkiye'deki bölücü faaliyetlerden büyük ölçüde "çıkar" sağlayacakları inancıyla, Türkiye üzerinde yoğun baskı yapmaktadırlar. Bizler gibi, bu önemli gerçekleri yazan ve yayınlayan araştırmacılara türlü "suikastler"

düzenleyerek susturma yollarına girmişlerdir!.. Fakat asla başaramayacaklardır...

Doğu ve Güneydoğu Anadolu üstünde ırkçılık/bölücülük ve dil kavramını olumsuz yönde istismar ederek, her türlü propaganda ve stratejik desteği yapmaktadırlar. Bu tür ülkelerin "çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmış oldukları iddialarına" yakışmayan, çağın gereklerine uymayan insan haklarına ters düşen kültürel bölücülük adı altında "profesyonel siyasi militanları" beslemeleri, özellikle onları, Ortadoğu ve Türkiye üzerinde "olumsuz çalışmalara" yöneltmeleri; "insanlık" adına, bilim adına "çağdaş uygarlık düzeyini" temsil etmek adına utanç verici, üzüntü verici bir davranış ve yaklaşımdır. Türkiye'de "bölücü" çalışmaları teşvik maksadıyla, hiç önemli olmayan yüzeysel yapıtlara, senaryolara "sözde uluslararası" ödüller verilebilmekte, çok önemli bir olay gibi duyurulmaktadır!.. Bunun yanında "Türk kültürünü" yansıtan, ülkenin millî birliğini sağlayabilen veya gerçekten önemli sanat eserleri aleyhine ise yıpratıcı girişimler sürdürülmektedir.

TÜRK VATANDAŞLARI ARASINDA AYIRIM YOKTUR

Şunu açıkça belirtmek gerekir ki, dünya'da "saf" bir ırk yoktur. Fakat bununla beraber, tarihin çeşitli dönemlerinde ve günümüzde ayrı ayrı dillerle konuşulmasına rağmen, Anadolu, Rumeli ve dış Türklere "Türküm dedirten kuvvet" millî kültürdeki ortak özelliklerdir. Türk kültürüdür. Bu kültür, islâmiyetten önce Çin; Selçuklu devrinde Haçlılar ve Moğol; Osmanlı döneminin sonunda belirli Avrupa ülkeleri ve Yunanistan'ın (Grekistan) saldırıları kar-şısında Hakkari'den Edirne'ye kadar yaşayanların "millî beraberlik" içinde, "millet" olmak vasfı ile "paylaştığı" kültürdür.

**

ABD Dışişleri Bakanlığı her yıl Kongre'ye (Amerika Millet Meclisi) dünya insan hakları ile ilgili bir rapor vermektedir. 1988 yılı ve sonraki yıllarda ve günümüzde "tekrarlanan" bu raporda, Türkiye'de bir "Kürt azınlığı" olduğu iddia edilerek, bu azınlığa insan haklarından "faydalanma" hakkının verilmemesinden söz edilmektedir. ABD'nin Kongre'sine sunulan bu raporlara göre CIA, yine çalışmalarını Türkiye üzerinde her geçen gün arttırarak yoğunlaştırmış ve bu konuyu Medya'da pazarlayan uzantılarını ülkemizde "parasal" desteklerle koruma altına almıştır. Bu programlarda her türlü etki/tepki metodları, Türkiye üstünde sistemli biçimde uygulanmaktadır.

Bilindiği üzere, bir "azınlıktan" söz edebilmek için, bir etnik siyasal veya dini grubun daha kalabalık bir gurup tarafından denetlenmesi ve yönetilmesi, kısaca birtakım "siyasi haklardan" mahrum edilmesi gerekir.

Halbuki Türkiye'de "Kürt" ve "Lâz" olarak adlandırılan kimseler Türk milletinin bir parçasıdır. Aynı kültürü paylaşırlar ve diğer "Türk vatandaşları" arasında herhangi bir fark yoktur. Türkiye'de "Kürt Türkleri" dahil bütün vatandaşların seçme, seçilme, memur olma, dernek, vakıf, parti kurma, toplu sözleşme, grev ve tüm haklara sahip olma hakkı vardır. Bütün bu haklar da "müdahalesiz" kullanılmaktadır. Türkiye'de azınlıklar sadece Lozan Antlaşması'nda belirlendiği üzere Gayri Müslim Türk vatandaşlarımızdır. Azınlıkların, milletlerarası antlaşmalara dayanan birtakım hakları vardır ama, bu hakları elde edebilmek için, birtakım haklardan da "zımnen vazgeçmiş" sayılırlar. Meselâ azınlıktan bir kişi fiiliyatta devlet veya hükümet "başkanı" olamaz. Mahalli bir deyiş ve köken olarak Kürt, yahut Çerkez, Gürcü, Boşnak, Arnavut, Lâz v.s. diye adlandırılan Türkler, Türkiye Cumhuriyeti'nde Cumhurbaşkanı, başbakan, bakan, milletvekili, orgeneral, profesör, hakim, savcı, polis ve her türlü yüksek yönetici olabilmişlerdir.

ANAYASAMIZDA TÜRK VATANDAŞLIĞI

Osmanlı döneminde, ülkemizde ilk Anayasa metnini oluşturan 1876 Kanunu Esasi'sinin 8. maddesi "Osmanlı Vatandaşının kimlerden meydana geldiğini" tayin ederek, bunun ölçülerini saptamış, insanlar arasında tam bir eşitlik kabûl etmiştir. Din ve mezhep farkı olmaksızın Osmanlı yönetiminde yaşayan dinî, ırkî ve etnik topluluklara mensup bütün kişilere "Osmanlı vatandaşı" denilmesi gerektiğini, açık bir ifadeyle belirtmiştir. Burada şu husus özellikle bilinmektedir ki; aslında lâik olmayan ve padişahının aynı zamanda Halife, yani bütün Müslümanların "lideri" olduğu bir devlet, 19. yüzyılın ikinci yarısında meydana getirdiği Anayasası'nda, Osmanlı vatandaşının ayrılmaz ve bölünmez bütünlüğünü, "insanların eşitliğini" ilke olarak kabûl etmektedir.

İnsan hakları kavramının henüz tam olarak belirlenmediği bir dönemde, geniş Osmanlı ülkesinde yaşayan ve "hukuken" devlete bağlı bulunan herkes, tam bir hak eşitliği içerisinde "vatandaş" sayılmaktadır. Osmanlı kelimesinin hatta deyiminin, "hukuki" mahiyeti, Osmanlı vatandaşlarının hiçbir ayırım olmadan "korunması" anlamındadır. Türklerin kurduğu bütün devlet düzenlerinde, bu esas gelenek değiştirilmemiş ve bozulmamıştır. Devlet babadır, anadır ve devletin nüfus unsurunu oluşturan herkes, din, mezhep, ırk ve "etnik köken farkı olmaksızın" devletin hakiki evlâdıdır.

Türkiye Cumhuriyet döneminde, 1924 Anayasası'nın 88. maddesi'nde bu gelenek sürdürülmüş, Türk vatandaşına "Türk" denildiğine işaret edilerek, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının adının "Türk" olduğu belirtilmiştir. 1924 Anayasası'nın 88.maddesi'nde yer alan Türk deyimini, Anayasa'da ırk temeline dayandırılmamıştır. Anayasa bu deyimini "ırk" anlamı itibariyle kullanmamıştır. Burada Türk kelimesi, Türkiye Devleti vatandaşının adıdır,

sıfatıdır. Bu vatandaşın dini, mezhebi, ırkı, etnik kökeni farklı olabilir ama, Anayasa ona, Türkiye devletinin "vatandaşı" olduğu sürece Türk demekte ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları arasındaki "eşitliği" belirtmektedir. 1961 Anayasası'nın Türk vatandaşlığına ilişkin 54. maddesi ile günümüzde bunun yerini almış olan 1982 Anayasası'nın 66. maddesi, birbirinin aynısıdır.

1982 Anayasası'nda vatandaşlık ile ilgili hükme göre; Türk vatandaşlığı'nda bulunan herkes Türk'tür. Türk vatandaşları arasında ayırıcı/bölücülük çıkarıcı eylemleri de "suç" haline getirmiştir. Anayasamız vatandaşın adının "Türk" olduğunu ifade ederken, ırkçı bir kavrama işaret etmemiş, tam tersine ırkçı temele dayalı tarifleri de reddetmiştir. Türkiye'de Müslüman azınlık yoktur. Türkiye'deki Her müslüman Türk'tür. Türkçe öğrenmemişse bile Türk'tür. Bu husustaki uygulama, Batı Avrupa devletlerindeki "anlayış" ve tutum gibidir. Türk Anayasası'nın temel ilkesine göre Türk vatandaşlığı'nda bulunan herkes Türk'tür; Türkiye Cumhuriyeti'nde vatandaşlar arasında "ben has Türk'üm, benim kanım Türk'tür, senin kanın Türk değil, sen sadece vatandaşsın" tarzında tartışmalara kesinlikle yer yoktur. Bu anlayış tümüyle Anayasa'nın "reddettiği" sakat ve "fesatçı" bir görüşü yansıtır.

Anayasamız, "ırkı, etnik kökeni ne olursa olsun benim vatandaşımın adı Türk'tür" diyor. Böylece "Türk" kelimesi bir hukuki terim olarak kullanılmış oluyor. Türk olan her kişi, Anayasa'nın belirttiği bütün temel hak ve hürriyetlerden ve siyasi haklardan eşit olarak yararlanacağı gibi, yine Anayasa'ya uygun kanunların koymuş olduğu "yaptırımlarla" da yükümlü bulunacak ve vatandaşlar arasında "hukuk eşitliği" geçerli olacaktır.

TÜRK ANAYASASINDA MİLLİYETÇİLİK İLKESİ

Türk Anayasası'nın kabûl etmiş olduğu "milliyetçilik" ilkesi de, Türk vatandaşlığı konusundaki görüş ile tam anlamıyla ahenklidir. Milliyetçilik herhangi bir ırkı veya etnik temele dayandırılmaksızın, Türk vatandaşlarının tümünü kavrayacak ve kapsayacak biçimde tanımlanıp belirtilmektedir. Milliyetçilik ilkesi, makalemizde tanımladığımız Türk vatandaşlarından oluşmuş, Türk milletinin yüksek yararlarına, "devletin milleti ve ülkesi" ile bölünmezliğine, Türk milletinin tarihi ve manevi değerlerine bağlanmak ve bunlara karşı olan girişimlere itibar göstermemek demektir. Türk Anayasası'nın kabûl etmiş bulunduğu "milliyetçilik ilkesinin" manevi temeli, hiçbir suretle "ırk temeline" dayanmamaktadır. TÜRK ANAYASASI'NIN KABÛL ETTİĞİ MİLLİYETÇİLİK İLKESİNİN MANEVİ UNSURU, TÜRK VATANDAŞLARININ MİLLÎ GURUR VE İFTİHARLARDA, MİLLÎ SEVİNÇ VE KADERLERDE, ÜLKE VE MİLLETE KARŞI OLAN HAK VE ÖDEVLERDE, NİMET VE KÜLFETLERDE ORTAK OLUNDUĞUNA

INANMAKTAN IBARETTİR. BUTUN BUNLARI "TOPLUM HAYATINDA" TEMEL ALMAK, TÜRK ANAYASASI'NIN HİÇBİR SURETLE IRKA DAYANMAYAN, SADECE "KÜLTÜREL" NİTELİKTEKİ MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞINI GÖSTER-MEKTEDİR.

**

Atatürk'ün milliyetçilik anlayışı; "vatandaşlık esasına dayanan bir milliyetçiliktir. Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağıyla bağlı olan ve kendisini Türk sayan herkes Türk'tür" demiştir. Vatandaşlık konusunda bütün Türk mevzuatı, açıkladığımız gibi Anayasa hüküm ve ilkelerine tam uygun bir şekilde mutabıktır. Mevzuatımızda vatandaşlar arasındaki din, mezhep, ırk, etnik köken farklarını dikkate almak suretiyle; gerek kamu, gerek özel hukuk bakımından aralarında ayırımlar yapan hiçbir kanun hükmü yoktur. Nitekim, yukarıda açıkladığımız gibi, Türkiye'de orduda, yargıda, Üniversite'de, devlet yönetiminde, siyasette, her türlü kamu hizmetlerinde, resmî devlet kuruluşlarında "EHLİYET VE YETENEKLERİ" ölçüsünde bütün Türk vatandaşları yer almaktadır